

דפנה ושלמה דפנה מרמלה באה כשהיא מצוידת בצעיף של בית"ר. היא מעריצה את שלמה (מומו) שירזי, כי יש לו נשמה.

סיגל ואלי סיגל מחולון נוסעת עד ירושלים כדי לצפות באלי אוחנה באימונים, אבל מבטיחה שאינה מטלפנת אליו.

סמי וגם מומו גלית מחולון מעריצה שני שחקנים: מימין סמי מלכה ומשמאל שלמה שירזי. בתמונה התח"ר תונה מבקשות עדנה וחיה את חתימתן של האנגלי מבית"ר, גרי ונדרמולן.

פנים אל-פנים, ולא רק מעבר לגדר במיגרשים. גם לה ההורים מרשים לנסוע למישחקים, כי היא תלמידה טובה ובית"ר לא מפריעה לה בלימודים. מיקי בדיחי מירושלים מעריצה את מומו. היא כל-כך מעריצה אותו, שהיא הסכימה לתת להעולם הזה את הט"ל לפן שלה, אולי מומו יתקשר אליה. היא בכיתה י', רק בת 16, גרה בקטמון. נים והולכת אחרי בית"ר ירושלים כבר הרבה שנים. אז לתשומת ליבו של ש"רזי: טלפן ל-660520 בירושלים, מעבר לקו מחכה לך מעריצה אמיתית.

כוכי היא המבוגרת שבחבורת המעריצות השרופות, היא בת 20. גם היא באה מצוידת בסמלי הקבוצה: צעיף וכובע.

אפרת בת 16 והיא מכפר-סבא. גם (המשך בעמוד 36) **רזנית אנמלר וענת סרגוסטי**

עיניים משגעות. הוא עדין, שירזי הוא הכי חתיך בגוף. "חוץ מזה אני אוהבת ארבעה שחקנים הכי הרבה: את סמי מלכה, את מומו, את יוסי מירזי, השוער, שאני חושבת שהוא שוער מצויין, ואת גרי ונדרמולן."

חיה היא רק בת 13, כשנשאלה באיזו כיתה היא, התביישה לבטא את המירץ שלה. "אני בכיתה שאחרי כיתה ו'." חיה חושבת שאוהנה הוא הכי חתיך בקבוצה. "אני מתה עליו. התקשרתי לשירזי הביתה, וכשהוא ענה לי התביישתי לדבר איתו והוא סגר לי את הטלפון. מיסכן שירזי, כל יום אני טורקת לו את הטלפון, כי אני מתביישת." חיה ועדנה מפתח-תיקווה רוצות לכתוב שיר על בית"ר. עדנה תכתוב את המילים וחיה תשרי. החלום הכי גדול של חיה הוא לפגוש את השחקנים

אוהנה חיה באה מצוידת בכובע ובצעיף של בית"ר. אוהנה הכי חתיך בעיניה.

במקום חמישי אצלי. אני מחלקת אותם לפי היופי, וגם לפי איך שהם משחקים. סמי מלכה הוא הכי יפה בפנים. יש לו

משגע. הוא גם משחק טוב. יש בו הכל." עדנה בת ה-15 באה מפתח-תיקווה. היא הנמרצת ביותר בכל החבורה. לבר שיה במיכנסיים קצרים, בחולצת פסים, לראשה כובע צהוב ולצאורה צעיף של בית"ר, בידה האחת טרנזיסטור קטן, כדי שתוכל לעקוב אחרי מישחקי הלייגה האחרים, ובידה השנייה פינגס קטן, שבו היא אוספת את חתימותיהם של שחקני בית"ר.

לעדנה 26 מחברות על בית"ר, שבהן תמונות של שחקנים וקטעי עיתונות על הקבוצה. "לפני 3 וחצי שנים ישבתי מול הטלוויזיה כמוצאיישבת, ראיתי מבט-ספורט, ונדלקתי על בית"ר. מאז אני נוסעת אחרי בית"ר כל שבת לכל מישחק. נסעתי לירושלים ולבאר-הארץ, אחרי בית"ר. אני גם נוסעת לאימונים.

בהתחלה אהבתי את אוהנה. עשייתי עליו 17 מחברות. עכשיו אוהנה רק

גרי אלינור מרמת-השרון מח' זיקה את תמונתו של גרי ונדרמולן. שאותו היא מעריצה.

לי לנסוע לראות את בית"ר, כי זה לא מפריע לי בלימודים, ואני תלמידה טרם. אני חושבת שגרי (ונדרמולן) ממש

את חתימתו של השחקן המדורג ברשימה הפרטית שלה רק במקום החמישי. בתצלום מימין: כוכי ומיקי. מיקי מתה על מומו וכוכי אוהבת את כולם.

חתימת האליל עדנה בת ה-15 מפ' תח-תיקווה זכתה ב- מירץ - היא הגיעה הכי קרוב לאלי אוהנה ולקחה